16 Ιουλίου 2014

Αντίδωρο ευγνωμοσύνης

/ Γενικά Θέματα

Ως αντίδωρο ευγνωμοσύνης καταγράφει η συνείδησή μας τα παρακάτω. Αφορούν ιερατική φυσιογνωμία σπάνια των καιρών μας, που μόρφωσε σε αμέτρητες ψυχές Χριστό σταυρωμένο και αναστημένο. Η γραφίδα πενιχρή εμπρός στο πλούσιο έργο του, παρά ταύτα θα επιχειρήσει να καταγράψει συναισθήματα και σκέψεις που πλημυρίζουν τα ενδόμυχα της καρδιάς μας και θα ακουμπήσουν νοερά το μνήμα που τον φιλοξενεί. Ο λόγος πρόκειται για τον μακαριστό Πρωθιερέα ΓΕΩΡΓΙΟ ΜΠΙΡΜΠΑ. Γνήσιο υπηρέτη του Ναού της Κοιμήσεως Θεοτόκου των ηρωικών Καλαβρύτων και λαμπρού οικογενειάρχη.

Ήταν και παραμένει ο διδάχος των παιδικών μας χρόνων, ο εμπνευστής της λειτουργικής μας γνώσης και ο καθοδηγητής της ιερατικής μας πορείας. Άλλοτε με λόγια, κάποτε με το παράδειγμα έγινε σημείο θετικής αναφοράς για εκείνους που ωφελήθηκαν λίγο ως πολύ από την ιεροπρέπειά του, την διακριτική συμβουλή του, την άσκηση της πνευματικής πατρότητας, την εργασία του σ΄ όσους τομείς τον κάλεσε η Εκκλησία. Φιλομαθείς και φιλακόλουθος, φιλάγιος και φιλόθεος, πολυγραφότατος. Χαρίσματα που λείπουν στους καιρούς μας, όπου και όταν όμως υπάρχουν λαμπυρίζουν.

Από τα πρώτα χρόνια του σχολείου μέχρι την αναχώρησή μας για το Μοναστήρι ήταν το έμπρακτο παράδειγμα προς μίμηση ως ανεπιτήδευτος λειτουργός και γνήσιος συμπαραστάτης του μικρού ποιμνίου του, μέσα σ’ αυτό και γω. Για τους λόγους αυτούς έντονη είναι η αντίστασή μας να μην λυπηθούμε και η αντοχή μας στον πειρασμό να μη δακρύσουμε. Η καρδιά όμως υποκύπτει και κλαίει, αλλά και αναμένει. Άλλαξε θυσιαστήριο , όχι διακονία. Εκεί που πήγε θα μνημονεύει και θα προσεύχεται για όλους μας. Δεν είναι υπόθεση της στιγμής, αλλά βεβαιότητα ισχυρή. Η παρηγοριά μας είναι ότι αποκτήσαμε άλλον έναν άξιο λειτουργό στο επουράνιο θυσιαστήριο, που τον απολαύσαμε παλαιότεροι και νεότεροι αμέτρητες φορές στο επίγειο. Θα δοξολογεί και εκεί που θα πάει τον Κύριο, όπως όταν ήταν ανάμεσά μας.

Έφυγε από κοντά μας πλήρης ημερών και θα συνεχίσουμε να τον θυμόμαστε στις προσευχές μας, στο Άγιο Θυσιαστήριο, στην Ιερή Προσκομιδή. Όπως όταν ζούσε είχε κάπου μια θέση, έτσι και τώρα. Είναι αντίδωρο ευγνωμοσύνης, πτωχό αλλά καρδιακό. Στην βαρυπενθούσα ιερατική οικογένεια της Ιεράς Μητροπόλεως Καλαβρύτων και Αιγιαλείας στέλνουμε από την μακρινή Ιορδανία τα συλλυπητήριά μας. Εξαιρέτως καταθέτουμε αυτά στο Πατέρα και Ποιμενάρχη αυτής Σεβ. Κ.κ. ΑΜΒΡΟΣΙΟ, συνεργάτης του οποίου πολύτιμος ήταν ο εκλιπών, όπως και των προκατόχων του.

Η τοπική εκκλησιαστική κοινότητα πενθεί, το ίδιο και δικαιολογημένα η κατ΄ οίκον Εκκλησία θλίβεται πού έχασε τον πατέρα και παππού. Ευχή και προσευχή μας είναι να έχουν παρηγοριά όλοι από τον Θεό, η δε παρακαταθήκη που άφησε να είναι οδοδείκτης στην ζωή όλων , μεγάλων μικρών. Από το σήμερα τον αναμένουμε στην κοινή πάντων ανάσταση και οριστική επανασυνάντηση

+ ο Φ ι λ α δ ε λ φ ε ί α ς Β Ε Ν Ε Δ Ι Κ Τ Ο Σ.

Πηγή: synodoiporia.blogspot.gr